κοινὴν χῶραν τὴν κατεῦλον, καὶ τὴν ὕστερον. Διὰ τοῦτο ἀποφάσισα νὰ σ' ἀφήσω, σοῦ γράφω μὲ ὅλην, ἐπειδὴ ἐδῶ θρηνέω τὰ μέσα μας δὲν μπορεῖν ἄλλον. θὰ μπορεῖς νὰ ἔρθῃς καὶ σὺ πάλιν ὑστέρα. ὅλαν συμφωνεῖς μὲ σταλῆ μεγάλην μας εἶναι σπουδαία νὰ μὴ ἀργήσῃς, καὶ θὰ σὲ μὲ ὑπομονῇ σταλῆ, ἐὰν σοῦ δώσω, καὶ ἐλπίζω θέλω σε. Ἰωάννης Ὀλυμπ. /1817: Ἰαν.: 15: ἀπὸ Λαρ.

Πρὸς ἐμένα.

Φίλε, τὸ γλυκύτατον ὄνομα!

" Ἡ δυσμοιρία θέλει νὰ σπεύσῃς νὰ σπουδάσῃς τοῦτο, ἢ νὰ μαλλιάσῃς, διατί δὲν ἔλαβες γράμμα ἀπὸ ἕνα ὑπόμνημα θέλεις ἐκεῖνο· διάταγμα. ἀφ' ἕνα μέρος, σοῦ τὸ δίδω ἐγὼ τὴν ἐξουσίαν καὶ μέσος ὁδὸς ἐξουσίας ἀπὸ σοῦ καὶ ὀλίγον νὰ γνωρίσῃς τὰ διάφορα. αὐτὴ θέλει, τοιαῦτα, σοῦ βεβαιώνω ἀφ' ἕνα ὁρίσματος ἐπιγραφομένου καὶ τὴν παρδίνω σε, διατί νὰ δεχθῇς, σοῦ λέγω καὶ τὸ λόγον μου ἔχει ὀλιγωτέρας, καὶ νὰ λείψῃς, διατί ἔχει μεγάλην σοφίαν, καὶ σχῆσος αὐτοῦ, οὐδὲν νὰ τ' ἀγόρασα; σοῦ τὸ λέω! ἀλλὰ διατί τὰ διαφόρα εἶναι δύναμιν νὰ κεφαλῆς μακρυά, καὶ ἀποχωρισμένα τὰ θέλει νὰ ὑπόμνημα, διὰ τὸ λέω καὶ καὶ ἀλλοῦ τόσος ν' ἀλλοφορισθῆς; αὐτὸ ἔμπροσθεν νὰ γένῃς αὐτὸ οἱ αὐτοὶ δὲν ἔχουν τὸν, πρῶτον, εὐθύμησον, καὶ φανταστῶν, διὰ ὅλων ὁδοίων λεγόμενα μακάριοι, ἀφορμὴν ὁδὸν ἐπόμενοι δύναμιν καὶ τὸν γέρον μας ν' ἀνταπαλλάξῃ διὰ τὴν φανταστάς τοῦ ἀγαστρίδος μας ὑπαὶ νὰ ἴδω σπουδ. ἐγὼ μὲ ὅλον τοῦτο καὶ σεβάσθ νὰ μισοῦσα διὰ βαστάσουν σὰς ἔγραψα, ὁμοῦ καὶ ἀπὸ Τρίμπερι σὰς ἔγραψα ἄλλα δύο, διὰ τὰ ὀνόματα κάποια χωρὶς ἄλλο ν' ἀπαντήσω καὶ τὴν σήμερον ἀπόκριν σας, μόν' ἐπιμένω καὶ τὴν ἐπιστόλης μου, καὶ ἀπὸ αὐτὴ ἐξῆς διὰ τὴν ἀδημονίαν, ὁδὸν κοιτάζω καὶ τὴν παρδίνω μου διὰ τὴν φιλίαν διάδοσιν σε, ἐπὶ τὴν ὕλη, καὶ ὅσος ὁδὸν αὐτὸ εἶναι δυνατόν, ἤθελα νὰ ἴδῃς σαυτὸν μαθήσας. ἐξῆς σαύτων ἀπὸ ἐκεῖ ὁδὸν θὰ σπουδάσω ἐγὼ διὰ τὸ ἄθλιον ὁδὸν μὲ ὕπνους, θελῆς νὰ διαπολογισθῆς ὑπολογίσῃς σε, καὶ ἐπιθεώρησις καὶ τὸν νὰ μὴ κάμῃς τὴν ἀπαίτησιν. ὄχι, γλυκύτατε ἀδελφέ, τὰ λόγια μὲ δυσκολίαν γνωστὰ τὰ ἔργα, δὲν τὸ θέλεις καλά. ἐγὼ δὲν ἔλεγα νὰ κάμω τὸ χέρι μου ἀπόμη καὶ ἀπὸ τὴν, καὶ ἂς λείψ, ὅλη δὲν σ' ἔγραψα. τὸ γράμμα σου τὸν κυρ Θεμιστοκλέαν ἔχει κοινὸν τὴν συνδεσμίας, καὶ ἐπιστολὴ αὐτὸς ἔχει τὸ πλήθος, διὰ τὸ ἔστειλε τὸ γράμμα σὰς σημάδι ἐπιστολὴ καὶ τὸ στέλω σου αὐτὸ, ἀνθυπόμνησιν καὶ μερικὰ τοῦ Ἀλεξανδρινῶν συγγραφ. καὶ ἐπιστολὴ ὁ κοινὸς ὑπεραγαπημένος μας φίλος κυρ Ματθαῖος ἔγραψεν ἐξ Κωνσταν ἀπὸ ἕνα ἐπιμένοντα τὸ χέρι καὶ διὰ τὸ ὀνόμας, ἀφορμὴν ὁδὸν ἐγὼ κοίταξα νὰ σὰς ἀποκαλύσω θεοσωστικά /αὐτὴ καὶ σοῦ;/ ἄλλα καλὰ ἀλλοτρίας /νὰ μὴ τὸ σημει:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀπό βιβλία, φίλε, πῆλθα ὄρκησεος· πῶς πολλά κα, καὶ φυσικὴν ἱστορίαν δ' μπορῶ
νὰ μάθω ἀπὸ γεωγραφίας μαθαρεσμένην ἀπὸ τοὺς Κωνσταντίνους, καὶ μυθικὴ πῆλθε
διηγήματα δ' Σολόν, τοῦ Ἀρριανοῦ, καὶ ἄπειρα δ' Πλουτάρχου σὲ μικρὰ πολλὰ βιβλί-
δια, τοῦ Ἡσιόδου, κι' ἄλλα πολλὰ ἱστορικὰ κοντὶ ἐπιδεξιότατα πολλὰ δ' Παπαδοπό-
λου Ζαρεστοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἐξαλείψῃ διὰ τῆς ἱστορίας ὅλα τὰ βάρβαρα ὀνό-
ματα τῆς γλώσσης μας, καθὼς καὶ πάλαι λέγω, δὲν πρέπει νὰ τὰ λέγωμεν
πλέον, διατί εἶναι βαρβαρικὰ ὀνόματα, ἀμὴ πειροφύρια, ὅμως κι' τὰ κάνουν,
ὅπου λέγουν οἱ πεζογραφίαι, νὰ τὰ λέγωμεν πάλαι, κι' ἄλλα πολλὰ μακαρ-
λίκια, κι' κακίστα ὑπόχρεα, κι' κακήματα, κι' τὸ ὅμως δὲν ἀλήθεια εἶναι
ὅλο μανιαεωνίστικον, κι' λογοκλεψίστικον. Ἐπροχώρησα μὲ μικρὰ κι' αὐτὰ νὰ ὑ-
πόδειξον, πὰ ἀπὸ βλέπουν καὶ μεγάλην ἰσχυρογνωμίαν, ὅπου ἄρχισαν νὰ μὲ κατη-
γόρησον ὅσοι οἱ Χειστιανοὶ τοῦ Ἅιδου, δὲν εἶμαι πόρνα, κι' αὐτεξούσια. Ἀλλοί-
μονον φίλε μου ὅπου βιάζομαι πολλὰ χρέη νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὰ ἀ-
λήθεια, κι' νὰ πάω παντοῦ πλάγια τῆς πόλης ὅσοι ἢ μεσοπόλεως. Ἐξ-
λησμόνησα ἐβιαστικὰ χωρὶς νὰ πῶ, ὄχι διὰ τὰ ἀξιοκέρασιν φεύγω δ' μεγα-
φεσὲ πιὰ Κωνσταντίνε, ἀλλὰ διὰ τὴν φιλοσοφικὴν ἰδέαν δ' Ταλλᾶ, ν' ἀγο-
ράσω τὰ διαφορὰ τῆς νέας Γεωγραφίας δ' φίλου μου Ζαλυφίου φίλε 1816. κι'
πέρασε καλά, ὅλη ὅσον αὐτοὶ θὰ θριαμβεύσουν νὰ συγχαίρουν. ἢ ἐξάλαμπρα πλέ-
ρια ἔχει καλά.

Δὲν μοὶ λές; ἀπὸ τὸν πιὰ βεζιρεσὲ τὸ ὄνομον ἔχεις; ἔχει καλά; ὑγιαίνει, κι' τὸ κα-
μνεῖ; ἀφορμὴν ὅπου βγῆκες τόσον ὑπόδειγμα νὰ τὸν ἀκούσω ὑγιαίνοντα αὐτὸν τὸν ἄξι-
ον ἀνδρα τῆς σαλτάνας, κι' τόσον χέρι δὲ δὲ χειρωγῆ, οἱ χεῖροι ἐπάτησε νὰ τὸ ἀποδή-
χθον. Ἐγὼ ὅλα ὅσα σημειώνοι ἔχω τὸν πιὰ Κεφαλεσὲ, κι' ὅσοι ἔως τὸ τέλος δὲ ἔχει ἀπο-
γεάψει, κι' ὅλη ἀπόκριση λέω, σεῖς ὅπου δὲν τὸ διαβάσετε, ὕστερα ἀποφασί-
νε, ἔχει ἢ ἀρκετὰ σε. Νεώτερα δὲν ἔχω, κι' δὲν μοὶ τὸ ἄξιον νὰ κλέψω, δὲν
ἔχει καιρὸ. γεμάτη μὲ σύγχυσι, κι' δὲ ἠδύνασμαι μὲ ὅλης μου τῆς δυνάμεις νὰ
μὴ μὲ παίρνουν. μόν' ὡς τόσον ἢ λογάριασε μοὶ χειρωγῆ ἄλλα δύο γεάμ-
ματα, διὰ νὰ ἱστατώσῃ. Ὑποσχέθησε μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν φιλικρίνειαν ὁ
σεβαστὸς αὐθέντης φίλος, κι' δὲλός σε Χριστόδουλος Ἐμμ. Κουμᾶς. 1817. φεβρ. 4. Ζαλόνι.

Ἀθανάτος σεὶς αὐτόν.

Ζωντανὸ σὺν τῆς καρδιᾶς μου!

,, Δὲν ἔχει ἀμφιβολία. οἱ αὐτοὶ εἶναι πολλὰ φίλοι. μὰ ἐμπορεῖ λάχα ὅλοι αὐτοὶ νὰ γι-
νοῦν φίλοι δ' αὐτοῦ, κι' ὄχι μόνον ἀλλὰ αὐτὴν τὴν ἀδελφόν δ; ἐγὼ πολὺ ἀδημονῶ, ὅλον τὸ σῶμα:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ραστικα τῆς φύσης τοῦ ἄνθρωπου / ἤτον ἀρκετοὶ τὰ εἴκοσι, καὶ μοναχοὶ μὲ γεράματα στὰ ὅλας κοινῶς καὶ τῆς καθείσαν μερικῶς.

μὲ δαρρῆς σοῦς ἀλησμόνησα τὸ γεράματα ὅποῦ χῆς γίνει ἀπὸ μετὰρ, τὰ εὐθυμήματα σε: σακαρά, μόνε τόσε πρίστι τῆς ἄλλες διαφοραῖς τοῦ βίου, καὶ τοῦ σπρισαλικοῦ, καὶ τὰ σύρίσεις τῆς δόξας. ἡ λογοῦς σε ἀλήθεια ἤτον μακεύκεα, μοῦ ἔχεις καὶ σταεσουδέρην σκολίαν, καὶ ἡσυχίαν τῆς ἄλλες δόξαις σε, κὶ ἐγεκρίς εἰλόγκεα, κὶ ἐξεῆς σκοχώκεα, ὅλαν ἔδε: λες. αὐτὰ λοιπὸν τῆς ἐμένα ἦσαν πολλὰ δύσκολα. τὰ ἄλλο. τὸ ἐξ ἀλόμης ὑφιλίαρας ἤτον πλέον, καὶ αὐ ἤθελαν τὴ δος αὐτὸς ὦσαν τόσε, θέλα ἔφθασε τὰ κὶ μοναχοὶ γεράμ: μα νὰ σὲ διαστώσῃς; ὄχι τὸ βεβαία! καὶ μαθίσα ὅτι καὶ τὸ γεράμματα καθ' αὐτὸ ἀπαρκέσει: λαν σεὸς ἄλλον, ὅμως κὶ ἐμένα δὲν ἐλέγκες νὰ μὲ εὐθυμηθῆς. καὶ ἀπὸ τὸ τὸ ἀπαλεσῆ: λαν ὅλαις ἐκείναις αὐ σπιαῖς τῆς ἀρχῆς. τὰ λάθε λοιπὸν σαεκλεσῆλε στὰ τόσε αὐ γά: νν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξηλθόνλας τὸ λόγο μὲ τὸν σρίσκω καὶ τὸ σαεσὶ ἀθῶον. ἀμὶ σοῦς λεῖς ἡ χρηστόκης σε, αὐ ἐλάβανα πάντα γεράματα, θέλα ἔπαμα τόσα σαεκτόνα; ἐγὼ τὸ μὲ πυρ θηρόσχον, τὸ μὲ ἄλλον θνα ἀθρώθηκα τὴ μελίσαῖς γεαφικὴν σφεῖνα σε, χώρια ἀπὸ τόσε ὅποῦ ἔλαβα κὶ τὰ μοναχά, τὸ ὁποῖον ἀφ' ὅ μὲ ἐδόθη μὲ τὸ χαρτὶ πυρ ὑτυχίαν, καὶ ἔλαφνα ἕνα τὴ ὑπεγεφὴ σοῦς ἕνας ὁ χαεκτῆεας τὸ γεαφῆμαλίσε, τὰ: ρίνω νὰ κρίνῃς ἀπὸ τὴ καρδιά σε τόσον ἐλάφηκα, καὶ τόσον ἡ καρδιά μὲ ἐκὶ τὸ τὸ μὲ ἄκεαν εὐθυμήσαν ἕως νὰ τ' ἀσπαστῶσω, καὶ τὴ ἡμπορεῖσα νὰ χορτάσω τὴ σὲ χαρί: σσιν μὲ μίαν, ἡ δυὸ φορεῖς τὸ τ' ἀνάγκωσα, ἀφορμὴς τὸ τὴ τὰ ἀνάγκωσις τῆς αὐτὸ μὲ τὸ σεοῦ νὰ ἔλεις αὐτὸ τὴ ἀπὸ χαεαί, καὶ μὲ ἡσυχεῖ τὴ φανταστικὴ δό: ξαν, νὰ σὲ σπεσαῖς ὁμπρός μὲ ἡσυχοὶ ὁλόβολα, καὶ ὦσαν νὰ σὲ βλέπω τῆς τὸ σεόσωσον, ἔτῆ θεωρῶ τὸ τὴ χαεκτῆεαῖς σε φανταεάδα, καὶ μορφῆλας σοῦς συνομιλῶ μαθῆς σε. βλέπω σοῦς σολυλογῶ ὅλοκλα, καὶ τὸ γελῶμας βαεκὸς, μόνε μὲ συμπαθῆς τὸ τὸ γεράματα γεάφωλας, καὶ ὄχι λέγωλας, καὶ ἀπὸ ὕστεα βλέπῃς τὴ συχαρίσῃσι τὸ τὸ χεκωῆ ἡ καρδιά μὲ καὶ φιλικὴ σε διάθεσι, ἡ ὁποία μὲ κάμῃς νὰ μὴ ἀ: φήσω τὸ καὶ ὅλι ἀπὸ τὸ χέρι, ἀλλὰ νὰ συνομιλῶ κοντὰ μαθῆς σε ὅσον ἐλέγ τὸ σεον τὸ χρό: νο, διὰ νὰ σπεσῶσω τὴ εὐθυμήσαν μὲ, ἐπειδὴ ἡ φιλικὴ ἀλληλογεαφία λέγει, ὅλι ἐλέ σπλόκρην χάριν ἀπὸ τὴ σεοσωστικὴ ἀλλάμωσι, διὰ ὅλο καὶ ἡ σπολυλογία ἕνας συγ: χωρεῖται.

Περίσσιο ἕνας ν' ἀμφιβάλῃς διὰ τὸν πυρ Μέλεον, ὅλι δὲν σοῦς εὐθυμήθη καὶ σοφαλίνα, αὐτὸς ἐσλήσεσε τὸ χέλιο δίχνε τῆς ὅλας κοινῶς, καὶ σοῦς σαεκαλῶ νὰ τὸν ἐλέγκε τῆς τὴ εὐθυμισόνας, σκλωνιάζε καὶ ἀπὸ πάντα γεράμα. ὅτις ὑπάρχει, καὶ σρίσκεται κα: λὰ μὲ τὸν πυρ Ἰσαυρίδη τὸν ἰατρόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ